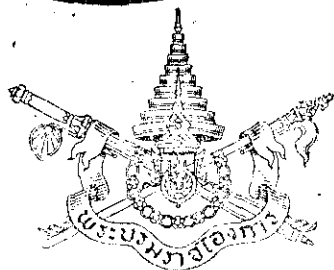

๒๘ เมษายน ๒๕๔๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๕ ตอนที่ ๒๕

พระราชบัญญัติ
สงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องในการรบ
พุทธศักราช ๒๕๔๕

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๐
และวันที่ ๑๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๔)

ชาติชายที่พออาภา
ปรีดี พนมยงค์

ตอนที่ ๒๕ เล่ม ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ เมษายน ๒๔๘๕

ตราไว้ ณ วันที่ ๒๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๘๕

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรสงเคราะห์
ราษฎรผู้สละชีพและอุทิศร่างกายเพื่อประโยชน์แก่ชาติใน
การรบ

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
สงเคราะห์ผู้ประสพภัยเนื่องในการรบ พุทธศักราช ๒๔๘๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่กรณีบุคคล
ได้รับบำเหน็จบำนาญอยู่แล้วตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จ
บำนาญข้าราชการฝ่ายพลเรือนหรือกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จ
บำนาญทหาร

มาตรา ๔ บุคคลใดได้รับบาดเจ็บเนื่องในการรบจนถึง
ทุพพลภาพ ไม่สามารถใช้กำลังกายหรือความคิดประกอบ

๒๘ เมษายน ๒๔๘๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ ตอนที่ ๒๘

อาชีพได้ตามปกติ ถ้าได้รับบาดเจ็บนั้นในขณะหรือเนื่อง
จากปฏิบัติการตามหน้าที่ซึ่งทางราชการหรือองค์การ ซึ่งทาง
ราชการรับรองให้หน้าที่ปฏิบัติการในยามสงครามมอบหมาย
ให้กระทำ หรือในขณะหรือเนื่องจากปฏิบัติการตามกฎหมาย
ว่าด้วยหน้าที่ของคนไทยในเวลารบ บุคคลนั้นมีสิทธิได้รับ
เงินเลี้ยงชีพตามความในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ เงินเลี้ยงชีพตามพระราชบัญญัตินี้ ให้
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้กำหนดตามสมควร
แก่พฤติการณ์และความทุพพลภาพได้ตั้งแต่สิบบาทถึงห้า
สิบบาท

การขอเงินเลี้ยงชีพตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องแสดง
รายงานแพทย์ผู้ตรวจอาการทุพพลภาพซึ่งทางราชการเห็นชอบ
ด้วย กับรายงานเหตุการณ์ที่ได้ประสพอันตรา

มาตรา ๖ เงินเลี้ยงชีพตามความในมาตรา ๕ ให้จ่ายเป็น
รายเดือนตลอดเวลาที่ผู้มีสิทธิได้รับยังทุพพลภาพอยู่

มาตรา ๗ ถ้าผู้ได้รับบาดเจ็บตามความในมาตรา ๕ ต้อง
ถึงตายเพราะเหตุนั้น ก็ให้บุตรภริยาและบิดามารดาของผู้

ตอนที่ ๒๕ เล่ม ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ เมษายน ๒๔๘๕

ตายได้รับเงินเลี้ยงชีพ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นผู้กำหนดตามสมควรแก่พฤติการณ์ และตามอัตราที่ บัญญัติไว้ในมาตรา ๕

มาตรา ๘ เงินเลี้ยงชีพตามความในมาตรา ๗ ให้แบ่ง จ่ายให้บุตรสองส่วน ภริยาหนึ่งส่วน และบิดามารดาหนึ่ง ส่วน แต่ถ้าผู้ตายมีบุตรตั้งแต่สามคนขึ้นไป ให้แบ่งจ่ายให้บุตร สามส่วน ภริยาหนึ่งส่วน และบิดามารดาหนึ่งส่วน

ถ้าไม่มีบุคคลทั้งสามจำพวกที่กล่าวแล้ว ให้จ่ายให้แก่ ผู้ที่อยู่ในอุปการะของผู้ตายหรืออุปการะแก่ผู้ตาย ถ้าผู้ ตายได้แสดง ความจำนง เช่นนั้น ไว้ โดยชัดแจ้ง เป็น หนังสือ และถ้าผู้ตายได้กำหนดส่วนแบ่งไว้อย่างไร ก็ให้จ่ายตามนั้น

ถ้าในขณะที่สิทธิได้เงินเลี้ยงชีพเกิดขึ้นนั้น บุคคลที่ กล่าวในวรรคก่อนจำพวกใดไม่มีตัวที่มีสิทธิจะได้รับ หรือ ได้ถึงแก่ความตายไปเสียหมดทั้งจำพวกแล้ว เงินเลี้ยงชีพ ทั้งหมดนั้น ให้แบ่ง ฉะเพาะระหว่าง บรรดาจำพวกที่ยังมีชีวิต และมีชีวิตอยู่ตามส่วนที่กล่าวข้างต้น

ถ้าบุคคลที่รับเงินเลี้ยงชีพอยู่ตามความที่กล่าวมานั้นคนใด ตายหรือหมดสิทธิลง ก็ให้ส่วนที่ผู้นั้น ได้รับอยู่เป็นอันยุติลง เพียงนั้น

๒๘ เมษายน ๒๔๘๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๕ ตอนที่ ๒๕

มาตรา ๘ เงินเลี้ยงชีพตามความในมาตรา ๘ นั้น ให้
จ่ายเป็นรายเดือน โดยมีกำหนดเวลาและเงื่อนไขดังต่อไปนี้

บุตรชายบุตรหญิงได้รับจนอายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์ เว้น
แต่เมื่ออายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์นั้นกำลังศึกษาอยู่ในชั้นเตรียม
อุดมศึกษาหรือในชั้นอุดมศึกษา ก็ให้ได้รับต่อไปจนสำเร็จการ
ศึกษา แต่ไม่เกินอายุยี่สิบห้าปีบริบูรณ์

ภริยาได้รับตลอดอายุหรือจนมีสามีใหม่

บิดาและมารดาได้รับตลอดอายุ

ส่วนบุคคลที่ผู้ตายได้แสดง ความจำนงไว้ ให้เป็นผู้รับนั้น
ถ้าอายุยังอยู่ในเกณฑ์ศึกษา ให้อนุโลมอย่างบุตรแล้วแต่
กรณี ถ้าไม่เข้าลักษณะดังกล่าวแล้ว ให้ได้รับเพียงยี่สิบปี

ถ้าผู้มีสิทธิได้รับเงินเลี้ยงชีพตามความในมาตรา ๗ ได้
พิจารณาทพผลภาพอยู่ก่อนผู้ตายก็ดี หรือพิจารณาทพผลภาพใน
ระยะมรณภาพได้รับเงินเลี้ยงชีพของผู้ตายก็ดี ให้ผู้นั้นได้รับ
เงินเลี้ยงชีพตลอดเวลาที่ยังพิจารณาทพผลภาพอยู่

อนึ่ง ผู้มีสิทธิรับเงินเลี้ยงชีพของผู้ตายถ้ายังไม่บรรลุนิติ
ภาวะ หรือเป็นผู้กำลังศึกษาและอายุอยู่ในเกณฑ์ศึกษาตาม
มาตรานี้ หรือยังเป็นผู้พิจารณาทพผลภาพอยู่ หากทางราชการ

ตอนที่ ๒๕ เล่ม ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ เมษายน ๒๔๘๕

เห็นสมควรเข้าควบคุมและจัดการเกี่ยวกับเงินเลี้ยงชีพ เพื่อประโยชน์ของผู้มีสิทธินั้น ๆ ก็ได้

มาตรา ๑๐ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับแก่กรณีที่ยังบุคคลได้รับบาดเจ็บถึงทพพลภาพ หรือถึงตายเนื่องในการรบก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ได้ด้วย ถ้ากรณีที่ได้รับบาดเจ็บถึงทพพลภาพหรือถึงตายนั้นมิได้เกิดขึ้นก่อนเดือนธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๔

มาตรา ๑๑ การร้องขอเงินเลี้ยงชีพตามความในพระราชบัญญัตินี้ ต้องร้องขอภายในกำหนดหนึ่งปี นับแต่วันผู้มีสิทธิร้องขอได้ทราบถึงสิทธิของตน

มาตรา ๑๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี